

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г.ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНИ ШКОЛИ "17.ОКТОБАР" -ЈАГОДИНА

Број 21
ОКТОБАР 2017

РАСТКО

**С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г, ЈОВАНА**

**ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ**

**ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"**

**ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ:
ВЕРОУЧИТЕЉ БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

**РЕДАКЦИЈА ЧАСОПИСА:
ПЕДАГОГ МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ
ПРОТОЂАКОН НИНОСЛАВ ДИРАК
ПРОФЕСОР НИНОСЛАВ СТАНОЈЛОВИЋ
УЧИТЕЉ ВЛАДИМИР МИЋОВИЋ
УЧЕНИК МИЈАТ МИЉКОВИЋ**

**ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
МАЈА АЛЕКСИЋ**

**АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ**

**ШТАМПА:
ПАТИРКОМЕРЦ - ЈАГОДИНА**

ЈАГОДИНА , ОКТОБАР 2017.

Интервју са Весном Павловић, ПИ-АР-ом акције „Обновимо себе, подигнимо Ступове“

- Помаже Бог , за почетак нашег разговора можете ли да се представите нашим читаоцима .

Бог помогао ! Моје име је Весна Павловић и ја сам ПИ-АР акције „Обновимо себе, подигнимо Ступове“, која је основана у циљу обнове манастира из доба Немањића „Ђурђеви Ступови“, као и у циљу духовне обнове сваког од нас. Такође сам и финалиста музичког такмичења „Први глас Србије“ и активно се бавим музиком скоро 10 година.

Протосинђел Герасим и Весна Павловић

- Можете ли нам нешто рећи о акцији Обновимо себе - Подигнимо Ступове?

Акција "Обновимо себе, подигнимо Ступове" настала је по благослову Епископа Рашко-Тризенског, Косовско-Метохијског Теодосија у славу Бога, пре скоро 15 година. Љубав је покренула акцију, а акција је покренула љубав. Бог је љубав. Многи људи су управо кроз ову дивну, надасве хуману акцију, спознали себе, Бога, нашу православну веру и осетили Божију благодат. Осећај да радимо нешто корисно за своју душу. Акција је кроз све ове године окупила велики број људи из различитих области и занимања, као и јавних личности. Све у циљу обнове једног од најстаријих манастира и велике светиње. Манастир је био порушен и пуст више од 300 година, а обнова креће 2000. године у славу Божију, доласком монаха, који обнављају духовни, литургијски живот манастира, а затим и конак, па и саму цркву, која је посвећена Светом Георгију.

Манастир Ђурђеви Ступови у Расу

- Колико је Вама учешће у овој акцији помогло да узрастете у вери, и хришћанском животу ?

Моје лично учешће у акцији, а пре свега први сусрет са манастиром, братијом и Оцем Герасимом могу слободно да назовем својим духовним препородом. Таква је била Божија промисао. Заиста сам Богу захвална што ме је послао у ову дивну светињу и што сам упознала дивне људе. Све то ме је много утврдило у вери и знам да постоји само један истински и прави начин живота, а то је православље. У томе је суштина живота на земљи. Волела бих да могу то да пренесем свим људима. Мислим да смо ми људи такви да непрестано тражимо изворе задовољства и среће. У потрази за тим прибегавамо често и не тако позитивним стварима, а не схватамо да је извор свега најлепшег и најбољег, неисцрпни извор у свакоме од нас, Бог, Света Троица.

- Стално сте у контакту са оцем Герасимом и братством манастира, како тече обнова ове велике светиње?

Као што сам већ напоменула, манастир се обнавља свакога дана. Тренутно су у изградњи економска зграда, у којој је планирано да се покрене производња манастирског хлеба и ракије. Такође у склопу зграде је и велика сала за славе, али и духовне трибине и културне догађаје, којих ће у славу Бога, бити много. Такође, у току је акција за откуп манастирског звона „Звон за Ступове“, где позивом на број 064737 свако може дати свој допринос. Посебан акценат стављамо на први део слогана наше акције „Обновимо себе“, јер ми православни хришћани морамо много тога да урадимо за себе, да се обнављамо, преиспитујемо, молимо, исповедамо, причешћујемо, жртвујемо за друге, да волимо. Да будемо људи, што је говорио блаженопочивши Патријарх Павле. Тек тада све има смисла.

- У овој акцији учествује и велики број познатих личности, спортиста, музичара и глумаца, да ли је по Вама тешко ускладити живот у Христу са обавезама који они имају?

Знам да није лако ускладити све, али мислим да је у животу све ствар приоритета. Када нешто желимо, нађемо начин. Тако је и са јавним личностима. Тачно је да су њихови распореди често препуњени, али нађе се времена. Ипак, ништа није важније од слављења Бога. Богу хвала људи се увек радо одазову нашим позивима.

- За Васкрс ове године снимљен је нови спот: „Заволи, воли“ , који је намењен за помоћ болесној деци и сиромашним породицама, у коме су узели учешћа и између многих и ученици наше школе, колико је овај спот допринео да се помогне онима којима је овај спот и намењен?

Песма "Заволи, воли" обележила је почетак ове године. За Божјић песма је имала назив "Заволи", а затим су неки мудри људи приметили да ту нешто недостаје. За Васкрс, празник над празницима, песма је васкрсла и добила нови назив "Заволи, воли". Ова јака порука постала је

слоган акције, јасно је и зашто. Мислим да је песма много помогла свима нама, пре свега. Много су важне речи, а и емоција коју она има. Наравно, помогла је и онима којима смо посветили песму, болеснима и сиромашним породицама, јер је послато много СМС порука, али сам сигурна да је и тим људима лично значило то што смо их укључили у спот и песму, јер је то и једна подршка њима, која значи и враћа веру људима. Наравно песма је само једна у низу и ту није крај, напротив. Трудимо се и даље да дамо своје скромно учешће и помогнемо. Ништа овде није наше, већ Божије. Бог ти је даровао, даруј и ти.

- Како је протекло снимање, и ако можете да нам пренесете неке занимљиве детаље ?

Снимање спота је доста компликовано, али када се нешто ради са благословом, све тече по плану. Наши спотови су посебни по томе што углавном учествује велики број људи, али и деце. Са њима све добија једну нову димензију. Деца су анђели. Толико су искрени и дивни, да

ме често насмеју. Посебно се обрадују када треба да сниме сцену са неким из јавног живота. Буду еуфорични, а мени то буде бескрајно симпатично. Предивно искуство заиста.

- Изашао је и нови албум музичког састава „Ступови“ , промоција албума је кренула по целој Србији, какви су ваши утисци са тих гостовања ?

Нови албум, четврти по реду музичког састава „Ступови“ има назив „Заволи, воли“. Свака промоција коју организујемо је посебна за себе. Имамо пуно гостију који учествују у програму, тако да је увек динамично и разноврсно. На промоцијама гостују хорови, етно групе, фолклори, гуслари, етно певачи. Трудимо се да буде занимљив програм, да за свакога има нешто лепо и да представљамо културу и традицију наше земље. Мислим да се људима допада то што радимо у славу Бога и да понесу лепе утиске са наших промоција, што је нама јако важно.

- На који начин и други који још нису узели учешћа у овој акцији могу да дају свој допринос?

Свако ко жели може да нађе начин да допринесе акцији. Пре свега желим да позovem све читаоце овог дивног часописа да посете наш манастир „Ђурђеви Ступови“ у Расу и да осете благодат ове светиње. Поменула сам горе „Звоно за Ступове“ позив на број 064737 са МТС мрежа. Такође ко жели да наручи нови ЦД број телефона за поручивање је 0643989916, а новац од куповине такође иде за обнову манастира. Свакако, нама је најважније да се људи утврђују у вери, и да се шири православље, да слаavimo Бога.

- Ово је Православни Светосавски часопис, па за крај овог нашег разговора шта бисте поручили нашим читаоцима ?

Пре свега желим да се захвалим на позиву за овај интервју. Драго ми је да постоји један овако добар часопис у коме деца, а и ми одрасли можемо да сазнамо нешто лепо и корисно. Богу хвала, много младих људи је и укључено у нашу акцију, а ја желим све људе да подсетим још једном да је православље начин живота, тако се живи свакога дана, а не само једном недељно у цркви, за веће празнике или крсну славу. Дакле ми имамо ту привилегију да имамо Бога у себи, а то треба поштовати и неговати. Често се Бога сетимо само када нам нешто треба, а не запитамо се шта смо ми учинили за Бога, а заправо за себе. Бог је љубав. Како би смо се ми осећали да нас неки пријатељ зове само када му нешто треба?

Зато, предлажем да свако има своје молитвено правило, да се помолимо на почетку и на крају дана, да се исповедамо, причешћујемо, да се захваљујемо Богу увек, и када је добро и када је мање добро. Све је то са разлогом и на нашу духовну корист, у то не треба да сумњамо. Да посећујемо литургије, јер су оне сламка спаса у ова времена

и да се држимо прaviх вредности. Молитвени поздрав за све вас, слава Богу и хвала за све!

Ученици наше школе на снимању спота „Заволи, воли“

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

Моја учитељица

Моја учитељица је као сан
она ми улепша сваки дан.
И када је лепо,
и када је ружно
она је увек ту да се не осећамо тужно.

Учи нас лепоти,
учи нас доброти
да постанемо људи
добре ћуди !

Да будемо поштени,
да будемо часни
да нико од нас
никада не касни.

Да волимо друге
да ценимо њихов рад,
учитељица нам каже
да је време сад !

Као нека загонетка
као неки мит
као прича пред спавање
или нека питалица
то је људи моја учитељица !

Милица Стојадиновић 4/1

„Моја учитељица“ - Анђелина Димитријевић 4/1

„Моја учитељица“ - Мима Марковић 3/1

Моја учитељица

Моја учитељица драга је и фина
И свако дете из разреда
Са радошћу је у срце прима.

Прво слово, прва реченица,
први број, прва рачуница
то је њена заслугица.

Умиљатим гласом, предавања држи
како би нам живот
Био лепши и дужи!

Сваког од нас понешто пита,
и као резултат
петицу прочита!

Моја учитељица, драга је и мила,
њаш је дневник пун петица
јер је она права вила!

Ђорђе Ивановић 4/1

„Моја учитељица“ - Миа Симић 4/4

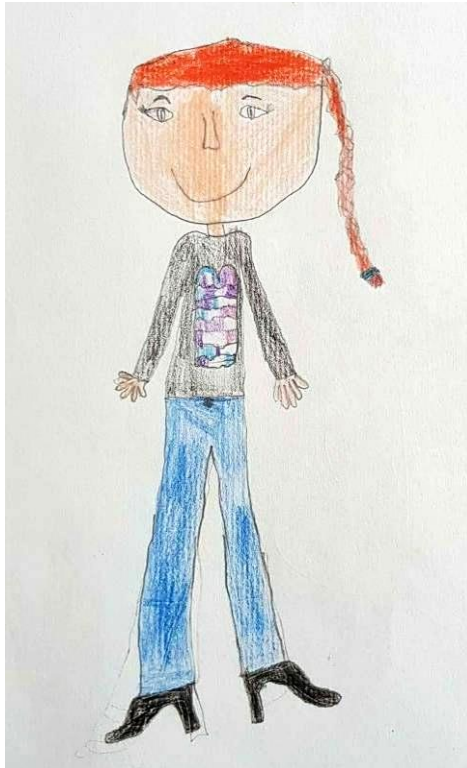
Моја учитељица

Ситног је раста и великог срца,
увек насмејана и ведрa лица,
таква је моја учитељица.

Много је рада, много је труда уложила она
да бисмо научили бројке и слова.

Она је као наша мајка
Подједнако брине за сваког ђака.
Њена реч уме да охрабри и похвали,
И врата знања да нам отвори.

Вера Васић 4/2

„Моја учитељица“ - Анђелија Нићифоровић 4/3

МОЈЕ I / 4

Постали сте првог септембра ђаци прваци,
Радост, знање, другарство су ваши школски задаци!
Вредни, упорни, послушни будите у школи,
А таквог ђака увек свака петица воли!
Циљ ваш је да не скидате осмех са лица
И знајте да вас воли ваша учитељица!

Учитељица *Весна Миленковић*

Маша Стевановић 1/4

Мила Јовановић 1/4

„Моја учитељица“

Последњи српски цар

Јован Урош Немањић је последњи, историји знан, директни изданак светородне династије Немањић. Био је то братанац цара Стефана Душана тј. син Симеона Синише Немањића. Након смрти Стефана Душана 1355. године, српска држава се кренула распарчавати и уситњавати по свим шавовима, а после највећег сјаја и успона доживела је судбину суседне Византије и Бугарске. Ницали су на све стране господари, кнежеви, деспоти, и цареви. Било је то доба пред турску најезду, доба када се племство хришћанских земаља бавило самима собом, када су девалвирале и титуле и људи.

Синиша Симеон Немањић, који је владао областима Епира и Тесалије, врло брзо је показао амбиције за царски престо. Док је већина властелина из старих српских земаља макар формално за господара признало Душановог сина, Уроша, Синиша се у областима Епира и Тесалије прогласио за Цара Ромеја и Срба и целе Албаније. Како у овим пределима српски живаљ није чинио већину, а интегрисање у српску државу тек отпочело са Душановим освајањима, тако је и одвајање прошло релативно лако. Синиша је у почетку имао успеха и доста проширио своју државу, али она се већ 1366. године свела на област Тесалије. Јован Урош је оца на царском престолу

наследио око 1370, али његова природа је била умногоме супротна времену у коме је живео. Већ 1372. године је царски престо је предао рођаку Алексију Анђелу и одлучио да се замонаши. За монашко име је изабрао Јоасаф, следећи пример индијског принца који је престо и владавину над земаљским царством препустио зарад духовног мира и царства небеског. Наредних пола века провео је као монах, мада је остао присутан и на историјској позорници. У наредним годинама, помогао је сестри Марији да задржи власт над Епиром након смрти њеног супруга Томе Прељубовића, а био је и често позиван да арбитрира у завадама обласних господара .

„Црква брод спасења” - Ана Црнковић 4/3

Ипак, свој утицај и своје богатство углавном је користио да ојача православно братство на Метеорима. Манастир Велики метеори, чији ће старешина бити пуних 40 година, подигао је његов учитељ и духовник Атанасије, средином 14. века по узору на манастире са Атоса, а велику, ако не и пресудну улогу у изградњи овог чудесног храма имали су и Јован Урош и његов отац Синиша. Последњи Немањић није заостајао за својом славном породицом кад је задужбинарство у питању. Иако је његова посвећеност Метеорима његово најважније завештање,

итекако је вредан помена и његов вишегодишњи боравак на Светој гори. Не зна се тачно где се Јован замонашио, једна верзија каже да је то било на Метеорима, а друга, да је као и његов предак и оснивач династије Стефан Немања, то учинио у манастиру Ватопед. Како год било, оставивио је траг видљив до данас. Наиме, Јоасаф је каталoшки уредио библиотеку манастира Ватопед, а потом и друге вредне библиотечке збирке светогорских манастира. Начин на који је урадио је идентичан оном којим је била уређена Васељенска патријаршија у Цариграду, тако да се може закључити да је у младим данима стицао образовање у византијској престоници.

Својим животом и деловањем заокружио два и по века фасцинантног деловања своје породице. Јоасаф се упокојио 1422. године. Као и његов предак Немања, његов деда Стефан Дечански и многи други Немањићи, проглашен је за свеца, а наша црква га слави 20.априла/3.маја.

Учитељ Владимир Мићовић

Анђелина Димитријевић 4/1

Тамара Тасић 1/2

„Свети Никола“

Зачеће Светог Јована Крститеља

Овога дана прославља се милост, чудо и мудрост Божја; милост према побожним и праведним родитељима св. Јована, старцу Захарији и старици Јелисавети, који су целог живота желели и од Бога просили једно дете; чудо зачећа Јованова у престарелој утроби Јелисаветиној; и мудрост у достројитељству људскога спасења. Јер са Јованом имађаше Бог нарочите велике намере, на име, да он буде пророк и Претеча Христу Господу, Спаситељу света. Преко Својих ангела Бог је објавио рођење Исака од бездетне Саре, и Самсона од бездетног Маноја и његове жене, и Јована Претече од бездетних Захарије и Јелисавете. Преко ангела Својих Бог је објављивао рођење оних, с којима је имао нарочите намере. Како су се могла родити деца од старих родитеља? Ако је ко љубопитљив да то дозна, нека не пита о томе ни људе, јер људи то не знају, ни природне законе, јер то је изнад природних закона, него нека обрати поглед свој на силу Свемогућег Бога, који је из ништа

створио сав свет, и који за стварање првога човека, Адама, није потребовао никакве родитеље ни старе ни младе. Место љубопитства одајмо хвалу Богу, који нам често јавља моћ и милост и мудрост Своју мимо природне законе, у које оковани ми би, без нарочитих чудеса Божјих, пали у очајање и Богозаборав.

Илијана Миладиновић 1/1

Тихомир Ђорић 3/3

Ана (Анастасија) Немањић, мајка Светог Саве

Историјски извори о мајци Светог Саве, Ани Немањић, су врло оскудни, иако је то жена која је српском роду подарила најзнаменитију личност, а српској цркви највећег светитеља.

О њеном пореклу се мало зна, а претпоставке се крећу од тога да је била кћер босанског бана Стефана Борића, односно зетског краља Ђорђа Бодиновића, преко теорије да је била француска принцеза до тврдње да је њен отац византијски цар Роман IV.

Занимљиво да су и њени синови, Стефан Првовенчани и Свети Сава, пишући опширне биографије свога оца Стефана Немање, лик своје мајке Ане помињали узгред, уз уобичајене

изразе - добра супруга, нежна мати, милосрдна госпођа. Разлог овоме треба тражити у средњовековном односу према жени.

Не зна се када и како су се Ана и Стефан Немања упознали и касније венчали, али се зна да су у браку имали тројицу синова - Вукана, Стефана и Растка, у монаштву нареченога Саву, као и неколико кћери, о којима се знају само имена њих две - Вуке и Деве.

Нађа Тодоровић 4/4

О потомству Ане и Стефана Немање, поуздани биограф Светог Саве Теодосије пише: „Родише им се синови и кћери, које просветлише Божанственим крштењем и научише их светим књигама и врлинама и веселаху се у Господу“.

Несумњиво је да је Ана била образована и да је својој деци „уткала прве искре побожности и љубави према књизи“, наставља Теодосије и додаје да је нарочито била благонаклона према свом најмлађем сину Растку, као и да је била „пуна добрих дела као бисера и драгог камења“.

Ана Немањић замонашила се истог дана када и њен супруг српски владар Стефан Немања, велики жупан све српске земље и родоначелник династије Немањић. Монашки постриг

примила је у манастиру Свете Богородице у Топлици 25. марта 1195. или 1196. године, добивши монашко име Анастасија, притом „раздав своје имање убогима“. Стефан Немања се замонашио у манастиру Студеници, добивши име Симеон.

Монахиња Анастасија, мајка Светог Саве умрла је 22. јуна 1200. године и сахрањена у манастиру Студеници. Изнад гроба насликана је фреска, на којој Анастасија клечи пред Светом Богородицом, као и натпис „Пресвјатна Дјево и Бога нашега мати прими мољенија рабље своју монахињу Анастасију“. Српска црква ју је канонизовала.

**Професор историје,
Нинослав Станојловић**

Алекса Марковић 1/2

Слово о љубави

У животу има много питања на која не можемо да добијемо одговор. Није да одговора нема, чак их има и превише, па не можемо да разазнамо тачно од нетачног јер тачно и нетачно овде не постоји.

Шта је љубав? Тренутак, вечност или можда оба? Шта је она ако има моћ да тренутак учини вечним или да од једне особе начини дом, место коме ћемо се увек вратити? Многи су писали, сликали, певали о њој. Неки су покушали да је одглуме или да одрецитују, али је све то приближно, довољно близу али никада комплетно. Једна нота, кап мастила, обична оловка или један човек. Све су то ствари које нас терају да се запитамо. Међутим, то су уједно и ствари које нас уче о љубави. Нама је љубав од малих ногу приказана у цртаним филмовима или бајкама. Ту се увек могло чути: „Не живи у бајци, оне не постоје!“ Зашто? Зашто не бих могла да се борим за своју бајку? Свако жели свог принца на белом коњу или своју добру вилу. Али то је угао из ког уметници гледају на свет. Шта је са научницима, шта они мисле?

Анђелија Јовић 2/1

Ако уметнике представимо као срце, онда би научници били разум. Они за све имају доказ. Све је то само у нашој глави, ништа није стварно. Али они ипак нису успели да убеди људе у то. Тражили су нешто јасно, рационално. Љубав је све само није рационална. Она је лудило, прелепи, чудесни тренутак потпуног лудила. Сви смо ми барем једном волели некога толико да се изгубимо у његовим очима, да потонемо у његове речи и да пронађемо себе у његовом осмеху. То је она љубав због које се противите разуму, миру и једноставности, јер оног тренутка када се заљубимо, свет више није једноставан. Свет више није ни планета. Он постаје једна особа, два ока, један глас и један једини осмех. Чак и да смо ми у нечијој глави само шапат, тај неко је у нашој глави глас који константо одзвања и од ког више ништа друго не можемо да чујемо или приметимо. Изненадили бисте се колико људи нема представу о чему се овде ради. Свако има своју верзију приче. За некога су љубав породица и пријатељи, неко је још увек није разумео, а неко је види као змаја који спава и плаши се да га пробуди. То је нормално, пошто је свако од нас другачији и начин на који волимо је другачији. Кажу да срцу треба много више времена да схвати оно што мозак одавно зна. Ако је веровати мени, љубав је једна битка без краја. Вечити рат између срца и мозга.

Јефимија Вукићевић 8/1

Како, а лако

Тест - реч коју вероватно нико не воли, али мора да се учи. Некоме учење иде лакше, некоме теже, а постоје особе које воле да уче. Наравно, те особе нису штребери, него воле да знају и буду најбољи у одељењу, док је некима битно да се на тесту само појаве. Ја сам особа којој мало теже иде учење. Како лакше учити? Можете поставити себи неки циљ, можете написати поруке попут: "Никад не одустај!" , "Можеш ти то!" или можете учити како би ваши родитељи били поносни!

Милица Димитријевић 6/4

Мој омиљени час

Свако од нас има омиљени предмет у школи. Моји омиљени часови су часови математике. Сваки нови час математике је за мене посебан и занимљив.

Љубав према математици се некако сама наметнула захвљујучи мојој учитељици. Она је умела да са пуно стрпљења, љубави и пажње објасни сваку нову област у математици. Од свих досадшњих часова, за мене је посебан био час када сам накратко мењала наставницу. Била сам пресрећна, одушевљена овом заменом улога. То искуство ми је показало да наставницима уопште није лако, јер мањи је број ђака који су пажљиви и који цене труд и рад који улаже наставник на сваком часу.

Са друге стране, ово је у мени пробудило жељу да и ја сама postanem наставник математике, и надам се да ћу ту жељу остварити иако је потребно пуно труда и рада. Волела бих сутрадан да и ја своја стечена знања преносим будућим генерацијама са пуно љубави, бај онако како су и мени преносили моји наставници и учитељица.

Анастасија Ристић 7/3

Клара Димић 2/4

Наш наставник ...

- За почетак нам се представите.

Моје име је Иван Милосављевић, професор сам Техничког и информатичког образовања или како се сада зове Техника и технологија. Дипломирао сам на Факултету техничких наука у Чачку.

- Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У Основној школи „17.октобар“ радим од 2005.године,ето, пуних 12 година.

- Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Мој позив није случајно изабран. У мојој породици има пуно учитеља, професора, научника... Скоро сви они су посвећени раду са децом.

-Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Волим школу у којој радим, радна атмосфера је на високом нивоу, а у прилог томе говоре многе награде и запажена места на такмичењима из скоро свих области.

- Какав је Ваш став према вери?

Од малена сам васпитаван у православном духу и то преносим на своју децу.

- Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

Било је много идеја и жеља о мојој будућој професији. Као дете сам желео да постанем проналазач, возач формуле, пилот.

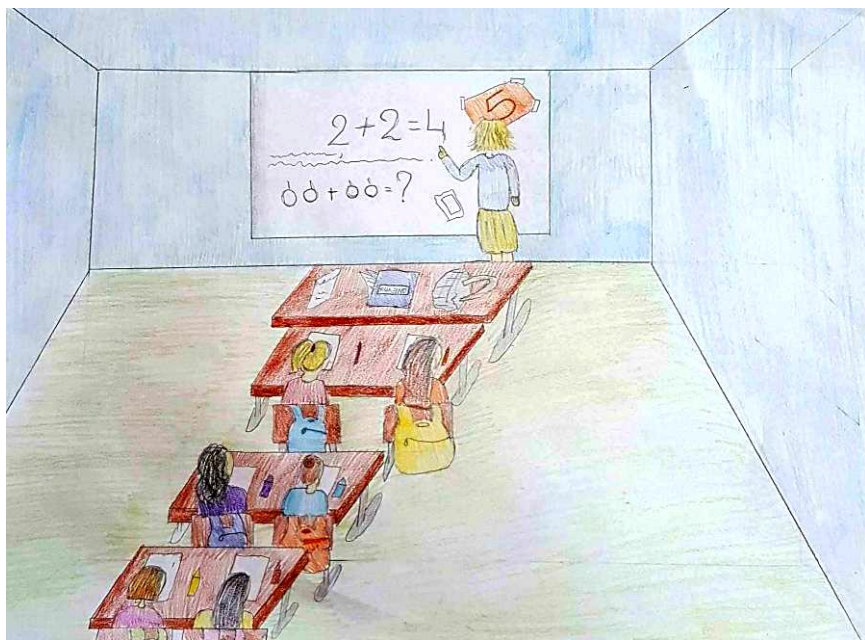
-Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби?

Све своје слободно време проводим са породицом. У заједничком раду око свакодневних послова се боље упознајемо, учимо и планирамо.

-Порука за крај нашим читаоцима:

На крају бих желео да поручим свим читаоцима да увек раде на себи, буду оно што заиста јесу и чиме год се бавили у животу, нека то раде са љубављу и најбоље што умеју.

Милица Димитријевић
Теодора Младеновић 7/4

Миша Лазаревић 3/2

Његова Светост - Патријарх Павле

На питање како човек треба да живи, најбоље је одговорио Патријарх српски Павле. Он је рекао:

„Када се човек роди, цео свет се радује, а само он плаче. Али треба да живи тако да, кад умре, цео свет плаче, а само се он радује...”

Речи пуне мудрости изговорио је онај, који је рођен на дан Светог Јована Крститеља, 11. септембра, 1914. године, у бурно време, на почетку Првог светског рата. Укућани су се обрадовали плачу новорођенчета, Гојка (будућег Патријарха Павла), које ће кроз бруру живота и разне недаће израсти у особу пуну врлина.

Рано је остао без родитеља и уз пуно љубави и топлине, које су му пружиле баба и тетка налази пут кроз живот. Завршава богословију, а затим и богословски факултет и стиже до друге године медицинског факултета, када почиње Други светски рат. На почетку другог светског рата је радио као грађевински радник, а 1942. одлази у манастир Свете Тројице у Овчарско-кабларску клисуру, где проводи две године. Од 1944. ради као васпитач и вероучитељ у дому за децу избеглу из Босне у Бањи Ковиљачи.

Тешко се разбољева од туберкулозе и како му лекари прогнозирају још три месеца живота, одлази у манастир Вујан, где се на изненађење свих опоравља. Са братством манастира Вујан прелази у манастир Благовештење, где на монашењу 1948. године добија име Павле, по узору на апостола Павла. Већ од наредне године је део монашког братства манастира Рача, све до 1955. када одлази на постдипломске студије у Атину.

Изабран је за Епископа рашко-призренског 29. маја 1957. а исте године на празник Рођења Пресвете Богородице (21. септембар) је посвећен. Устоличен је исте године 13. октобра, уочи празника Покров Пресвете Богородице. Под нама, људима, невидљивом заштитом Пресвете Богородице, он одлази у једну од најтежих битака, у Епархију рашко-призренску где ће до избора за патријарха провести деценије у борби за обнову манастира и цркава, за увећање броја монаха и свештеника. Старао се и о Призренској богословији.

За 44. Патријарха Српске православне цркве изабран је 1. децембра 1990. године, а устоличен је 22. маја 1994. године у трон пећких патријарха.

Пошто је изабран, Патријарх Павле је рекао: „Моје снаге су слабе. То сви знате. Ја се у њих не надам. Надам се у помоћ Божију, којом ме је Он и до сада држао.„ Рекао је тада, да је његов једини програм Јеванђеље Христово.

Дан је увек започињао Литургијом, а завршавао вечерњом службом са осталим свештеницима. Са собом је увек носио Свето писмо и молитвеник. По Београду је ишао градским

превозом или пешке. Живео је скромно. Сам је крпио одело и ципеле, и обављао мајсторске послове у Патријаршији.

Преминуо је на Војно-медицинској академији, после дуже болести, 15.новембра 2009.године. Сахрањен је у манастиру Раковица 19.новембра.

Од недеље 15.новембра до четвртка 19.новембра пред Саборном црквом у Београду била је непрегледна колона људи који су чекали да се опросте од вољеног Патријарха Павла.

Према процени полиције, на опелу које је одржано у храму Светог Саве на Врачару, било је око 600 хиљада људи.

Патријарх Павле је сахрањен према својој жељи у манастиру Раковица. Његова жеља је била да му не доносе венце, него да се уместо тога да прилог за изградњу храма Светог Саве. Његове речи се памте, а савети све више поштују .

Марија Марковић
Миљана Костадиновић 7/4

Кенгури

Реч кенгур води порекло од аустралијског абориџинског језика од речи гангуру и односи се на сивог кенгура. Назив први пут спомиње 4.августа 1770.године у околини обала реке Ендевур капетан Џејмс Кук, као „kangooro“или „kanguru“.

Трема неким изјавама Џејмс Кук је био заинтересован да да назив тада непознатим животињама. Када је поставио питање Абориџинима на енглеском језику како се зове животиња, они су одговорили кенгуру што на њиховом језику значи: не разумемо. Капетан Џејмс је њихов одговор прихватио као име те животиње и свима показао нову животињску врсту.

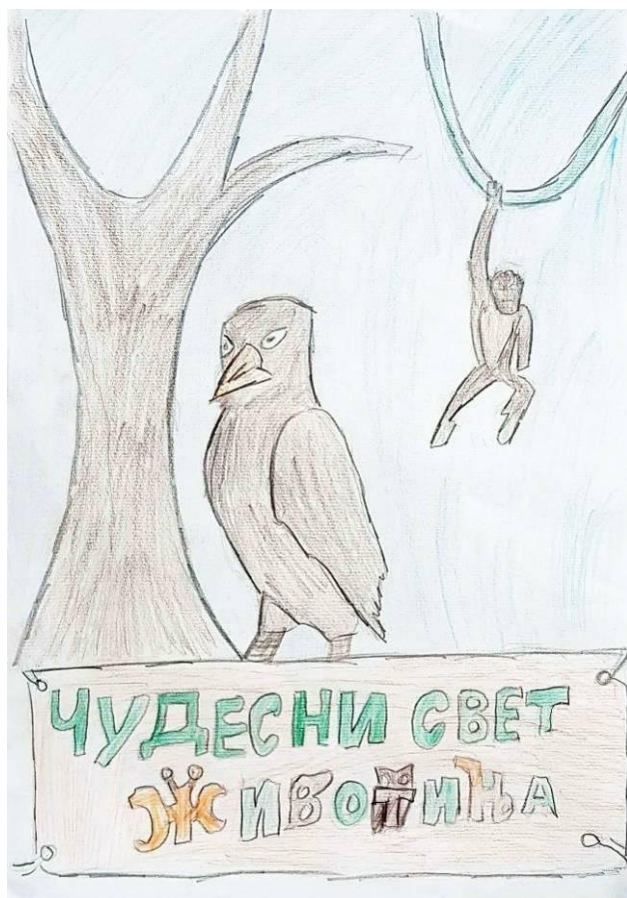
Кенгур је симбол Аустралије, налази се на њеном грбу. Неке аустралијске организације користе управо овај симбол за представљање својих производа, односно као свој лого. Налази се и на неким новчаницама.

Мајка кенгур сваком младунцу лучи другачије млеко у зависности од њихове старости. Младунци први пут тек након 6 месеци излазе из тоболца (део на кенгуровом стомаку, који изгледа као торба). Кенгури су крупни биљоједи, хране се травом и корењем. Многе врсте се дању излежавају, а ноћу и ујутру су у потрази за храном, крећући се у групи.

ЗАНИМЉИВОСТИ

- Када је у опасности кенгур удара својим задњим ногама о земљу.
- Кенгур не може да скочи ако му је реп положен на тло.
- Кенгури лижу предње шапе да би се охладили.

Марија Марковић
Миљана Костадиновић 7/4

Милутин Јеловац 3/1

Манастир Св. Луке у Бошњану

На благом узвишењу изнад села Бошњана, близу Варварина, налази се обновљени манастир посвећен апостолу Луки. Према народном предању, овде је за време кнеза Лазара, крајем 14. века, саграђен првобитни манастир, на месту насеља из римског времена, које се звало Дренац или Буковац. Касније, за време Турака, манастир је био угашен, а све грађевине срушене и уништене.

У сагласности са предањем је и реална претпоставка, пошто писани извори не постоје, да је манастир основан у доба кнеза Лазара, имајући у виду да се налази на поседима које је овај владар Раваничком повељом даровао својој задужбини - манастиру Раваници. Топоними Грчка коса, Грчка ћуприја и Грчки поток у околини, можда указују да су првобитни манастир крајем XIV и почетком XV века насељавали монаси синаити, пристигли са византијског простора. У домену претпоставке је веза манастира у Бошњанима (где се одувек прославља празник Четрдесет мученика севастијских - Младенци) са Темнићким натписом (плочом која је била уграђена у неку цркву, из X-XI

века), пронађеном у оближњем селу Горњем Катуну, на којој се налазе имена десет од Четрдесет севастијских мученика.

Забележено је аутентично сведочанство да су бошњански манастир почетком XIX века, у време буна, запалили Турци и да је том приликом страдало много народа. Тако су и старији мештани, учесници Првог светског рата, запамтили да се на манастиришту, крај изворишта где су се дешавала исцељења, виђали нагорели балвани.

Након приче једног мештанина да је у сну од неког светитеља добио наредбу да на месту некадашњег почне да се подиже нови манастир, верници из Бошњана, након благослова Епископа шумадијског Саве, почињу да 1990. године зидају манастир Светог Луке, који ће 21. јула 1996. године осветити Владика Сава. Манастир је до 2002. године био женски, да би од тада, доласком архимандрита Алексеја (Богичевића) за настојатеља, постао мушки.

Манастирски комплекс ограђен зидом, данас чине манастирски храм, звоник са капелама у основи и осам звона, конак, летњиковач и у зграду уграђен источник. Црква манастира Светог Луке рађена је у рашком архитектонском стилу, правоугаоне је основе, засведена полуобличастим сводом. На

западном делу је отворен трем изнад којег се уздиже четворострана масивна кула звонара. Олтарска апсида на истоку и две бочне конхе правоугаоног су облика. Фасаде су од беле опеке са једноставним рељефним украсима око отвора. Кров изнад храма је двосливан, а изнад звоника четворосливан, покривен машинским црепом.

Поред чудотворне иконе светог Луке, у манастиру се налазе и друге црквене драгоцености и одабрани примерци црквеног мобилијара, даровани од многобројних поклоника ове светиње.

Нада Тодоровић 6/4

Петар Гајић 3/4

Николија Пантелић 2/2

Копаоник

Копаоник је добио име по рудном богатству које поседује. Ту се од најстаријих времена копала руда. Тамо се налази велики број рудника у којима се копа руда метала гвожђа, олова и цинка као и ретких метала злата и сребра. Оно што људе највише привлачи код овог националног парка је изузетна динамика његовог рељефа.

Пространи планински пашњаци, густе зимзелене и мешовите шуме, планински врхови са којих се види Стара планина, Шар планина и друге околне планине су само од неких облика рељефа који красе ову планину. У флори Копаника је забележено око 1500 хиљада биљних врста. На овој планини живе разне врсте ретких животиња као што су: живородни гуштер, сури орао, планинска шева, крстокљун и многе друге. Копаник са скоро 200 сунчаних дана назива се и Сунчана планина. Јужни положај, висина и отвореност терена спречавају облаке да се задржавају над планином, хладан ваздух пада у околне равнице тако да температура зими није прениска. Снег почиње да пада крајем новембра и траје до маја, просечно 159 дана годишње.

Због својих природних вредности 1981. године, Копаоник је проглашен за национални парк. Од тада су у њему заштићени биљни и животињски свет, рељефи као и други облици природне вредности. На Копаонику се налази највећи ски-центар у Србији. Прва жичара је подигнута 1964. године. Данас их има више, око 23 жичаре и ски-лифтова. Због свих својих карактеристика Копаоник је један од најпосећенијих и најлепших националних паркова Србије и најбољи пример природних лепота наше земље.

Тијана Стефановић 7/4

Дарија Кратић 1/4

Браво девојке !

Женска одбојкашка репрезентација Србије је још једном обрадовала целу нацију освојивши златну медаљу на Европском првенству у Бакуу. У финалу су савладале Холанђанке са 3:1 и освојиле златну медаљу. Први сет смо добили са 25:20 други 25:22, трећи Холанђанке са 18:25 и четврти ми- 25:18. После 6 година опет су постале европске шампионке, са само два изгубљена сета. Најпре су у својој групи победиле Чешку, Холандију у првом кругу и Белгију. Турску у полуфиналу и Холандију у финалу. Утакмицу је посматрало 3.600 гледалаца. Судили су Јурај Мокри из Словачке и Елдар Зулфугаров из Азербејџана. Одбојкашице Србије поред златних медаља добиле су и три појединачне награде: Тијана Бошковић је проглашена за најбољу играчицу првенства Европе, Бранкица Михајловић за најбољег примача лопте, а Стефана Вељковић за најбољег блокера првенства. По повратку у Србију приређен им је величанствен дочек на платоу, испред Старог двора у Београду.

Око 10.000 људи је било присутно и поздравило је наше златне одбојкашице. Све честитке и браво девојке!!!

Теодора Младеновић 6/4

Милутин Јеловац 3/1

Исидора Милошевић 4/2

ЗАВОЛИ, ВОЛИ ! Обновимо себе - Подигнимо Ступове !

Посебно место у овогодишњем раду заузима учествовање наших ученика у реализацији музике и спота „Заволи, воли!“, у оквиру акције Обновимо себе - Подигнимо Ступове, који је намењен болесној деци и сиромашним породицама, а у чијој реализацији су узеле учешће и многе познате личности .

Кадрови са снимања тона и спота , Студио РТ Коперникус Јагодина
учионица наше школе .

Спот : ЗАВОЛИ , ВОЛИ !
Published on Apr 13, 2017

Христос Васкрсе, ваистину васкрсе!
ЗАВОЛИ, ВОЛИ! Песма посвећена болеснима и сиромашним
породицама

Текст : Свети Николај Србски: Бане Опачић, Никола Роквић,
поуке од Светог Апостала Павла - химна љубави, Светог
Николаја Србског, Патријаха Павла, Старца Тадеја читају деца
са веронауке из Јагодине,

Музика: Бане Опачић
Аранжман: Марко Милатовић, Владан Поповић
Захваљујемо се Владимиру Јовановићу (Владимир Јован) на
помоћи око финалне измене песме.
Продукција: Марко Милатовић

Вокали:
Никола Роквић, Сергеј Ћетковић, Александра Радовић, Жељко
Васић, Саша Ковачевић, Сале Тропико бенд, Даница Крстић,
Весна Павловић.

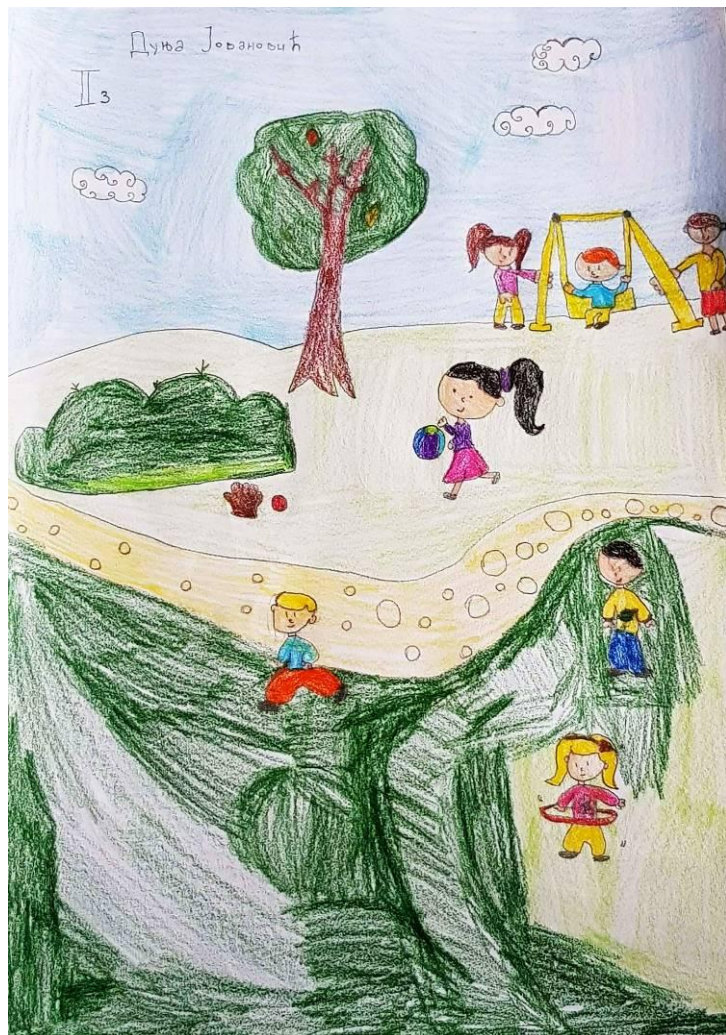
Видео: Продукција Шарф и снимци Профи студио Нови Пазар и
Блиц студио и ТВ Коперникус Јагодина
Камера: Драган Ђорђевић-Белџа
Монтажа: Душан Радомировић
Режија: Весна Павловић

У склопу акције "Обновимо себе, подигнимо Ступове" снимљен је спот за песму "Заволи, воли!" који је посвећен болеснима и сиромашним породицама. У споту се осим певача појављују и: глумица Бранкица Себастијановић, тренер и бивши фудбалер Александар Станојевић и ученици основних школа "Алекса Шантић" Калуђерица, "Драган Лукић" Нови Београд, "Доситеј Обрадовић" Душановац и "17. Октобар" Јагодина. КУД РАС И КУД ГОЛИЈА, деца из Старог РАСА, Нови Пазар. Уложен је велики труд да се истакну праве вредности и хришћанске врлине и пошаљу праве поруке, како текстом и музиком.

Свако од нас се може придружити акцији, и помоћи слањем СМС поруке на следеће бројеве:
Срце за децу 2552 (за Деспота),
Буди хуман 3030 (редни број по избору),
Подржи живот 5757,
За децу оболелу од рака 1150,
Један СМС за један оброк за породице на Косову 1033,
Срби за Србе (за многодетне породице на Балкану) 7673,
За Александра Адамовића 165 на 3030, За Марију Милошевић 255 на 3030
За Софију Мићевић 272 на 3030.
помоћ за Дарију 298 на 3030 Дарија Петровић
Дарија Антовић из Косовске Митровице комерцијална банка 205-9011005987339-96
за Лазара смс 301 на 3030
за Теодору Врањешевић 292 на 3030
за Павла Милошевића смс 274 на 3030
"Бог ти је подарио, даруј и ти."

Спот се може погледати на линку : <https://youtu.be/-BEZUn5H5dw> и емитован је на свим телевизијама са националном и регионалном фреквенцијом као и на већини локалних телевизијски станица у Србији .

Вероучитељ Борис Милосављевић

Дуња Јовановић 2/3

Алекса Марковић 1/2

Круна Тодоровић 1/3

Квићукић Матеја 1/2

Марта Миковић 1/4

Ања Ђуричић 3/3

Тема : „Моја учитељица“

Николина Јовановић 3/3

Илија Миљковић 4/4

НАШИ БЈАЦИ СВЕТСКИ ПРВАЦИ

Марија Марковић и Иван Ивановић

Марија Марковић

Иван Ивановић

ЧЕСТИТАМО !!!

најбољи радови
на тему :
"Наш заједнички
свет"

Ива К. и Тамара С.

Ђини и Андреа
Андреа С. и Ђина С.

Александар Х. и Марко Н.

Михајло П. и Марија Ј.

ЗАВОЛИ, ВОЛИ!

БУДИМО ЉУДИ !

КАКВЕ СУ ТИ МИСЛИ, ТАКАВ ТИ ЈЕ ЖИВОТ !

БОГ ТИ ЈЕ ДАРОВАО ДАРУЈ И ТИ !